

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

men da jeg forstaaer, at man ønsker Sagen behandlet i et Udvalg, er det vel overflødig, at jeg gaar ind i en længere Debat om alle de Spørgsmaal, der her er rejst. Jeg skal dog fremsætte nogle enkelte Udtalelser.

Det ærede Medlem sagde, at han havde det Indtryk, at man nu gik med til at gennemføre Enkeltmandsarbejder, endskønt jeg i sin Tid havde advaret imod, at de kom ind under denne Lov. Ja, naar jeg gjorde dette i sin Tid, var det, fordi jeg har gjort den Erfaring, at det altid er farligt at love for meget. Man maa meget hellere love for lidt og saa, efterhaanden som Spørgsmaalene kommer frem, tage det med, som er praktiskst rigtig. Gaar man hen og lover for meget og det saa senere viser sig uensigtsmæssigt at gennemføre det, er det uheldigt i mange Henseender; det er derfor jeg altid er forsigtig med at give Løfter i saa Henseende.

Det ærede Medlem sagde, at det, man egentlig tilsigtede med Forslaget i sin Tid, var en hurtigere Gennemførelse end den, som de almindelige Afvandingssager faar gennem Afvandingskommissionen, og det er rigtig; men det ærede Medlem mener, at man har fraveget dette, idet man er gaaet over til en grundig Undersøgelse af Sagerne. Ja, men tilbage er en meget stor Forskel mellem denne Lovs Regler og de almindelige Vandløbsager, nemlig den, at Gennemførelsen sker, før Partsfordelingen er foretaget. Det er den, der tager saa lang Tid; skal man først have Planerne udarbejdet og vedtaget og have gennemført Partsfordelingen, tager det meget lang Tid, men her kan Landvindingsudvalget gennemføre Sagen uden Partsfordeling, fordi Staten stiller saa stort et Beløb til Raadighed som to Trediedele.

Det ærede Medlem vil gerne have Oplysning om, hvorvidt der nogen Sinde er udbetalt mindre end to Trediedele. Det kan jeg ikke oplyse det ærede Medlem om her, men det kan jeg maaske oplyse ham om under Behandlingen i Udvalget.

Saa fremdrog det ærede Medlem en speciel Sag, nemlig Karup Aas Afvanding. Jeg kunde forstaa paa det ærede Medlem, at han var meget fortørnet over at have set i Bladene, at denne Sag er standset, og han vilde paalægge mig, at jeg skulde se at faa den gennemført, da det efter hans Skøn vilde være rigtig at gennemføre den. For det første er det altid saaledes med den Slags Ting, at der kan være et forskelligt Syn paa Sagen. Jeg ved ikke, hvem

der har Ret i det Spørgsmaal, eller om der overhovedet er Uenighed om Sagen. Det er nemlig ikke mig, der afgør den. Jeg kan kun afgøre eller tiltræde Sagen, for saa vidt der sker en Indstilling fra Landvindingsudvalget til mig. Der er ikke kommet nogen Indstilling, og kommer der ingen Indstilling, kan jeg ikke træffe Afgørelse om Sagens Gennemførelse. Der staar udtrykkeligt i Loven, at det kan ske efter Forhandling med Lodsejerne og efter Indstilling fra Udvalget. Men jeg skal naturligvis gerne paa den givne Foranledning rette en Henstilling til Udvalget om at tage Sagen op til fornyet Overvejelse, dersom den er afvist, hvad jeg ikke ved noget om, da jeg kun faar de Sager ind til Behandling, som er indstillet af Udvalget. Hvis Udvalget har afvist Sagen, skal jeg som sagt gerne henstille til det at tage den op til fornyet Overvejelse, fordi det ærede Medlem Hr. Gudiksen mener, at den Afgørelse, man skal have truffet ved at nægte Sagen Fremme, er helt forkert.

Gudiksen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister, fordi han er villig til at tage Sagen op og faa den undersøgt paa ny. Det glæder mig at høre, at der ingen Indstilling er sket endnu. Altsaa er der ingen Afgørelse truffet; altsaa kan Sagen endnu drøftes. Og selv om Afvandingskommissionen skulde have truffet en enstemmig Afgørelse, forstaaer jeg det saadan, at Landbrugsministeren skal godkende Sagen, hvilket staar i Loven; og mener Landbrugsministeren efter Forhandling og nærmere Undersøgelse, at det retsligt ikke ligger helt godt med denne Sag, mener jeg, at der endnu er en Ventil aaben for, at Sagen kan komme ind i en efter min Mening rimeligere Bane ved, at man paa en eller anden Maade forhandler sig til Rette med Lodsejerne om en hurtig Afgørelse, som er forsvarlig.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem at tro, at der staar i Loven, at hvis der ikke kommer Indstilling fra Landvindingsudvalget om Gennemførelse af en Sag, saa kan jeg søge den gennemført. Der staar udtrykkeligt i Lovens § 1, at Landbrugsministeren bemyndiges til „efter Anmodning fra interesserede Lodsejere og Indstilling fra nedennævnte Landvindingsudvalg“ o. s. v. Det vil altsaa sige, at hvis Udvalget afviser en Sag, kommer der ingen Indstilling til mig, for Indstillingen vil — naar der kommer en — gaa ud paa